

at de Lande, der have store Interesser at varetage med Hensyn til Grobringer i andre Lande, eller med Hensyn til gjorte Grobringer, kunne have Interesse i at raade over deres Jernbaners Gang, ja maatte endogfaa over deres fuldstændige Standning under visse Omstændigheder; men dette Niemed ligger jo aldeles ikke for hos os. Jeg kan godt forstaa, at det kan være af Betydning f. Ex. i Lydsland at have Raadighed over Banerne af saadanne politiske Grunde; men Eligt kan jo dog aldeles ikke foreligge her hos os, og dersom det var af de samme Grunde, af hvilke Staten i andre Lande anlagde eller søgte at erhverve alt anlagte Baner, vilde jeg sige, at det forekom mig at være meget urigtigt at gaa ind paa denne Foranstaltning. Men det er ganske vist, som den sidste ærede Taler sagde, at nu har engang den Sde grebet Verden, og saa gaar det her som saa ofte, at saa skulle vi ogsaa med til det Samme, enten det saa er fordelagtigt eller ikke fordelagtigt, og kan man nu oveniud sætte det sat frem paa en saadan Maade, at det kan se ud, som om det er meget fordelagtigt, gaar Sagen jo desto nemmere. Jeg kan imidlertid ikke sige, at Regjeringen er fremkommen med Forslaget uden Opfordring, thi denne Opfordring har jo meget ofte været fremsat her i Salen navnlig fra dem, der vare misfornøiede med, at Syberne nød Fordele i Jernbanesagen paa Statens Bekostning. Det blev viist af den sidste ærede Taler, at det var tilbøielig en Feiltagelse, men imidlertid har det nu været udtalt her, og jeg kan derfor godt forstaa, at Ministeriet har troet at maatte gaa til dette Skridt; i og for sig har der ogsaa viist sig en vis Nødvendighed derfor, da det ikke lader sig negte, at der fra det fjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelses Side flere Gange har været reist Vanskeligheder med Hensyn til Duster, som er komne frem baade herfra og fra Publikum i Umindelighed om Forandringer i Jernbanedriften. Bestyrelsen har f. Ex. ikke villet sætte Rattog igang til Korsør, Noget, hvorpaa der dog har været gjort Fordring med stor Styrke. Man har, som sagt, mere høit Aktionærernes end Statens Interesse for Die og har troet at have Ret dertil. Naar nu altsaa disse Baner komme ind under Statens Bestyrelse tilligemed dem i Sylland og Fyn, kan man forhaabentlig faae flere af de Ulemper fjærned, som have været tilstede under den delte Bestyrelse. Altsaa i saa Henseende kan det have sin Nytte. Imidlertid antager jeg, at den sidste ærede Talers Duster om, at denne Sag skal fremstundes, fremmes væsentligt derved, at man ikke taler for længe om disse Ting, men lader dem snart komme hen, hvor de kunne gjenneengaa en nøiere Brøvelse, som er absolut nødvendig. Jeg stal derfor fatte mig kort. Jeg vil endnu kun sige dette, at jeg antager det for givet, at man ikke gaar ind paa at overtage disse Baner, medmindre man ogsaa vil indgaa paa at overtage de andre Baner, med

Hensyn til hvilke der ogsaa foreligger et Forslag her i Thinget, og som altsaa ere de Første, der komme med Fordring om at kjøbes af Staten. Jeg for min Part vil i ethvert Fald ikke stemme for denne Lovs Vedtagelse, medmindre jeg ogsaa ser, at der her i Thinget og i det kommende Udvalg viser sig en Billie til ogsaa at gaa ind paa Kjøbet af de Baner, med Hensyn til hvilke der foreligger et privat Forslag. Jeg tror, at de Grunde, der kunne bevæge Staten til at overtage de fjællandske Baner, maa i det Væsentlige ogsaa gjælde med Hensyn til de Baner, der foreligger i det andet Forslag, da idemindste den ene af dem ligeledes kommer til at være Nare i Hovedtrafikken, navnlig toers over Sylland. Jeg skal nu aldeles ikke forbyde mig i Fordelagtigheden eller Sidsfordelagtigheden, thi det vil vistnok blive nærmere opgjort af et Udvalg; men jeg skal dog sige dette, at, dersom vi vilde gjøre dette Skridt, tror jeg, at vi gjøre klogest i at antage, at vi ogsaa komme til at betale Prioritetsobligationerne med pari. Det antager jeg, bliver Resultatet, om ikke efter Andet, saa dog maatte efter den Grundsaetning, at det dog maatte er bedre at gaa ind paa et magert Forlig end paa en fed Proces. Hvad enten det er rigtigt eller ikke rigtigt, saa tænker jeg mig, at, ville vi kjøbe Banerne, skulle vi lægge den Sum til, som paa denne Maade vil tabes ved denne Transaktion. Jeg taler ikke om, hvorvidt det er rigtigt eller ei; det er jeg altfor lidt juridisk dattet til at have nogen Mening om. Der er endnu et Punkt, jeg sluttelig vil medtage, og det er dette, at det forekommer mig, at det ikke er rigtigt, dersom man nu gaar til at ville have en saa overordentlig stor Jernbanedrift for Statens Regning, at dette Forhold gaar aldeles under Regjeringens særlige Oilsyn. Det er min Overbevisning, at ogsaa Folkerepresentationen burde have Leilighed til stadig at kontrolere, hvorledes disse Forhold udvikle sig, hvorledes Driften er. Det forekommer mig, at der maatte ellers ved en ensidig Opfattelse af Sagen fra Regjeringens Side kunde komme til at ske en Skade, som der senere ikke let lod sig raade Bod paa, selv om Folkerepresentationen ønskede at standse det, der skete, eller forandre Noget deri. Jeg skal kun nævne dette ganske kort, fordi jeg vil haabe, at et kommende Udvalg ogsaa vil tage det Spørgsmaal under Overveielse, et Spørgsmaal, der jo ogsaa er kommet frem andre Steder, hvor Staten er i Besiddelse af Jernbanerne. Jeg skal altsaa for mit Vedkommende stemme for denne Sags videre Gang, indtil jeg ser, hvorledes Thingets Standpunkt er ligeoverfor den anden omtalte Jernbanesag.

**Suel:** Det glæder mig, at jeg i mine Anskuelser om det fjællandske Jernbaneselskab er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavnns 5te Valgkreds (Bille), uagtet han ikke